

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 229/2017-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika vo veci návrhu [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom doc. JUDr. Jozefom Tekelim, PhD., Nemessányiho 30/A, Košice-Šaca, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] schváleného uznesením č. 418/2017 z 1. marca 2017 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. takto

r o z h o d o l :

1. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] schválené uznesením č. 418/2017 z 1. marca 2017 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. z r u š u j e .

2. Obec [REDACTED] je p o v i n n á zaplatiť [REDACTED] náhradu trov konania v sume 468,51 € (slovom štyristošesťdesiatosem eur a päťdesiatjeden centov) na účet jeho právneho zástupcu doc. JUDr. Jozefa Tekeliho, PhD., Nemessányiho 30/A, Košice-Šaca, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 22. marca 2017 doručený návrh [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým sa domáha preskúmania rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) schváleného uznesením č. 418/2017 z 1. marca 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov schváleného podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“). Napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva bolo navrhovateľovi doručené 6. marca 2017.

2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 229/2017-13 zo 4. apríla 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh navrhovateľa na ďalšie konanie.

3. Z návrhu a jeho príloh vyplýva, že navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi vo funkcii starostu obce [REDAKOVANÉ] bola napadnutým rozhodnutím obecného zastupiteľstva uložená pokuta podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vo výške 69,27 € z dôvodu porušenia „čl. 7 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.“. Pre úplnosť ústavný súd uvádza celé znenie odôvodnenia napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva:

„1. Konanie sa začalo na návrh komisie pre ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov a prešetrovanie sťažností zo dňa 18.11.2015

2. Komisia dňa 18.11.2015 otvorila obálku bez názvu zo dňa 13.01.2015 pod číslom 34/2015 zaevidovanú v doručenej pošte na obecnom úrade. V uvedenej obálke sa nachádzalo: oznámenie o funkciách, zamestnaniach, činnostiach a majetkových pomeroch podľa čl.7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., ktorý obsahoval 4 listy, resp. 8 strán podpísaných starostom obce [REDAKOVANÉ]

Jednotlivé strany boli vyplnené nasledovne: prvá strana bola vyplnená, druhá, tretia, štvrtá a siedma strana nebola vyplnená, piata strana bola vyplnená v časti majetkové pomery starostu obce, šiesta strana bola vyplnená v časti majetkové pomery manželky, ôsma strana bola podpísaná starostom obce s dátumom 13. 3. 2014.

Na základe uvedených skutočností OcZ na návrh komisie prijalo tieto uznesenia dňa 24.02.2016: Uznesenie č. 266/2016 hlasovanie v zmysle zákona č.369/1990 Zb. paragraf 13 odsek 8 Obecné zastupiteľstvo vo [REDAKOVANÉ] začína konanie voči starostovi Obce [REDAKOVANÉ] vo veci ochrany verejného záujmu v zmysle čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Uznesenie č. 267/2016 Obecné zastupiteľstvo vo [REDAKOVANÉ] umožňuje starostovi Obce [REDAKOVANÉ] v zmysle čl. 9 ods. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., aby sa v lehote do 10 dní odo dňa prijatia tohto uznesenia písomne vyjadril k podnetu na porušenie ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. cestou Komisie pre ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov a prešetrovanie sťažností.

Dňa 11.03.2016 poslal starosta všetkým poslancom písomné vyjadrenie že takéto potvrdenie o podaní daňového priznania nepodal.

Dňa 21.03.2016 komisia na svojom zasadnutí odporúča: Na základe vyjadrení zainteresovaných osôb komisia odporúča poslancom OcZ schváliť uznesenie v ktorom starostovi obce [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ukladá podľa čl. 9 ods. 10 písmeno a pokutu vo výške zodpovedajúcej mesačnému platu starostu obce [REDAKOVANÉ]. Priložené zápisnice zo stretnutí komisie zo dňa 18.11.2015 a dňa 21.03.2016 a vyjadrenie starostu obce zo dňa 11.03.2016 sú ako súčasť prílohy tohto písomného návrhu uznesenia predloženého zapisovateľovi OcZ a prednostovi obecného úradu, starostovi obce, hlavnému kontrolórovi a všetkým poslancom prítomným na OcZ konaného dňa 01.03.2017.

3. Na základe vykonaného dokazovania sa jednoznačne preukázalo, že dotknutý verejný funkcionár porušil povinnosť ustanovenú v príslušnom ustanovení ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

4. Podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z .bolo vydané toto rozhodnutie na základe čl. 9 ods. 6 v spojení s čl. 9 ods. 10 písmeno a) uvedeného ústavného zákona.“

4. Napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva považuje navrhovateľ za absolútne zmätočné a nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a to z viacerých príčin, ktoré možno zhrnúť do nasledujúcich bodov:

„- Výrok napadnutého rozhodnutia vôbec neobsahuje tzv. skutkovú vetu, teda dostatočne konkrétny a nezameniteľný popis konania (alebo nekonania), ktoré sa mi kladie za vinu. ... Výrok napádaného Rozhodnutia však uvádza iba článok a odsek ústavného zákona, ktorého porušenia som sa mal dopustiť, pričom žiadnym spôsobom nevymedzuje v čom moje protiprávne konanie malo spočívať. Znenie Rozhodnutia ... neobsahuje v čl. 9 ods. 6 ústavného zákona predpísané náležitosti, čo ipso facto zakladá dôvod na jeho zrušenie. ... Podľa výroku rozhodnutia som mal porušiť čl. 7 ods. 2 ústavného zákona, hoci nie je zrejmé akým konaním.

- Podľa čl. 9 ods. 5 ústavného zákona má Zastupiteľstvo povinnosť rozhodnúť vo veci do 60 dní od začatia konania. ... Tým, že Rozhodnutie bolo vydané po vyše 10 mesačnej nečinnosti Zastupiteľstva (31. mája 2016) a po viac ako jednom roku od začatia konania (24. februára 2016), Zastupiteľstvo neprímeraným spôsobom zasiahlo do mojej právnej istoty a uloženie pokuty po takej dlhej dobe popiera a stiera preventívny účinok uloženej pokuty, čo je dôvodom pre Zrušenie Rozhodnutia.

- Z odôvodnenia Rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, prečo Zastupiteľstvo opätovne po roku prijímalo ďalšie rozhodnutie v konaní, po tom, ako už prijalo rozhodnutie pod uznesením č. 280/2016 dňa 31. mája 2016, ktoré mi nebolo nikdy doručené. Nie je mi zrejmé, či Rozhodnutie nahrádza skôr prijaté uznesenie č. 280/2016 dňa 31. mája 2016, alebo ho dopĺňa, alebo pôsobí paralelne popri ňom. S uvedeným sa Zastupiteľstvo žiadnym spôsobom v odôvodnení nevysporiadalo. ... Odôvodnenie Rozhodnutia sa absolútne nevysporiadalo s výškou uloženej pokuty,... nie je mi preto zrejmé na základe čoho Zastupiteľstvo stanovilo takúto výšku.

- Zastupiteľstvo porušilo svoju povinnosť zakotvenú v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona riadne mi doručiť Rozhodnutie, ako verejnému funkcionárovi, proti ktorému konanie smeruje. Rozhodnutie Zastupiteľstva prijaté na zasadnutí 1. marca 2017 mi nikdy nebolo

doručené do vlastných rúk poštovou prepravou, príp. na zasadnutí Zastupiteľstva. V rozpore so svojimi kompetenciami uložilo povinnosť doručiť Rozhodnutie prednostovi obecného úradu, aj keď prednostovi obecného úradu nemožno zo strany zastupiteľstva ukladať povinnosť doručovať písomnosti tretím stranám.“

5. Navrhovateľ vytýka rozhodnutiu obecného zastupiteľstva aj ďalšie nedostatky, a to najmä absenciu povinných formálnych náležitostí podľa čl. 9 ods. 13 ústavného zákona, absenciu podpisov poslancov obecného zastupiteľstva na napadnutom rozhodnutí či neozrejmienie dodržania povinnosti doručenia tohto rozhodnutia zástupcovi starostu, keďže išlo o konanie smerujúce proti starostovi.

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ žiada zrušenie napadnutého rozhodnutia a priznanie náhrady trov konania.

7. K návrhu navrhovateľa sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadrilo obecné zastupiteľstvo podaním doručeným ústavnému súdu 20. apríla 2017, doplneným 4. mája 2017, v ktorom uviedlo: *«Starosta obce [REDAKOVANÉ] využil svoje právo v zmysle par.13 odst.6 Zákona NR SR č.369/1990 Z. z. o obecnom zriadení sistačné právo a nepodpísal uznesenie č. 418/2017 prijaté OcZ 1.3.2017. Ďalšie OcZ, ktoré zvolal starosta obce [REDAKOVANÉ] na deň 5.4.2017 o 16 hod. sa nedostavil aj s prednostom úradu a nemal sa kto vyjadriť k nepodpísanému uzneseniu, čo mu vyplýva z rokovacieho poriadku, ktoré prijalo OcZ 23.92015, uznesením č.150/2015, paragraf 13 odst. 2 písm. 8 citujem „O nepodpísaní uznesenia informuje starosta obce poslancov na najbližšom zasadnutí rokovania OcZ. Nepoveril predsedajúceho OcZ [REDAKOVANÉ], aby poslancov informoval o nepodpísaní uznesenia č.418/2017 z 1.3.2017. Na rokovaní OcZ 5. apríla 2017 opäť sa hlasovalo za uznesenie č. 433/2017, ktorým sa neprelomilo veto starostu nepodpísaného uznesenia č.418/2017 o udelení pokuty, čiže uznesenie je nie vykonateľné. Zákon Č.369/1990 Z.z. parag. 13 odst.(8) Ak bol výkon uznesenia obecného zastupiteľstva podľa odseku 6 pozastavený, môže obecné zastupiteľstvo toto uznesenie trojpätinovou väčšinou hlasov všetkých poslancov potvrdiť; ak obecné zastupiteľstvo uznesenie nepotvrdí do dvoch mesiacov od jeho schválenia, uznesenie stráca platnosť. ... Keďže uznesenie je*

platné a nie je podpísané starostom obce nie je dôvod, aby ústavný súd uznal zaplatenie súdnych trov právnenému zástupcovi, keďže toto uznesenie nie je vykonateľné a nebolo vetované na riadnom nasledovnom zastupiteľstve, ktoré sa konalo 5.4.2017 o 16 hod. a uznesenie č.433/2017 neprelomilo veto starostom nepodpísané uznesenie č.418/2017. Obec [REDACTED] má paušálne plateného právnik, ktorý bol oslovený v zastúpení OcZ zástupcom starostu úradu, ktorý informoval, že nedostal žiadne podklady a nevedel, že niečo takéto starosta rieši. Zo zákona č. 369/1990 Z. z. § 16 odst.2 písm. a, b, c, d, je obecný úrad zodpovedný pripraviť odborne vypracované podklady ako aj / uznesenia / na rokovanie OcZ. V danej veci predsedníčka komisie osobne jednala so starostom obce a chcela uviesť veci na pravú mieru a pokus o zmier a dohodu ale nebola pochopená. Uznesenie a okolnosti nie sú zmätočné, nakoľko starosta obce o danom uznesení vedel od č.280/2016 ako prvé začaté uznesenie v danej veci a jednoznačne maril výkon a dohodu zo strany poslancov a nechcel pristúpiť na kompromis. O danom uznesení starosta obce vedel, lebo bol v roku 2016 prítomný na rokovaní OcZ a toto je pokračovanie, nie je to nič nové.»

8. Ústavný súd zaslal podanie obecného zastupiteľstva právnenému zástupcovi navrhovateľa, ktorý sa k nemu vyjadril podaním doručeným ústavnému súdu 12. mája 2017, v rámci ktorého uviedol:

«... Vyjadrenie OZ „dišputuje“ o zákonných dôvodoch a následkoch uplatnenia sistačného práva starostu obce voči uzneseniam Zastupiteľstva, ktoré sú predmetom preskúmovacieho konania. Z vyjadrenia OZ je zrejmé, že poslancom zastupiteľstva vôbec nie je známa právna regulácia sistačného práva, tak ako je obsiahnutá v zákone o obecnom zriadení. Jednotlivé konštatovania obsiahnuté vo Vyjadrení OZ vo vzťahu k sistačnému právu sú tak roztrúsené a nesúrodé, že považujeme za nadbytočné a pre ústavný súd za zahlcujúce ich vyčerpávajúco vyvracať. Iba obiter dictum uvádzame, že rozhodnutie OZ prijaté podľa ú. z. 357/2004 Z. z. je individuálnym právnym aktom, vydaným v konaní sui generis na základe ústavného zákona (k povahe konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov - vid' uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 460/2010-10 zo dňa 20. decembra 2010), ktorým sa rozhoduje o právach a povinnostiach konkrétnej osoby a má sankčný charakter. Sistačná právomoc starostu obce podľa § 13 ods. 6 zákona o obecnom zriadení sa nemôže naň vzťahovať, pretože

rozhodnutie vydané na základe ú. z. č. 357/2004 Z. z. je sui generis právnym aktom obecného zastupiteľstva v porovnaní s jeho štandardnými finálnymi formami činnosti (uzneseniami a všeobecne záväznými nariadeniami podľa zákona o obecnom zriadení). Spôsob prijímania uznesení je upravený v § 12 ods. 7 zákona o obecnom zriadení. Rozhodnutie podľa ú. z. 357/2004 Z. z. síce prijíma podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ú. z. č. 357/2004 Z. z. obecné zastupiteľstvo, avšak postup je samostatne upravený v čl. 9 ods. 9 ú. z. č. 357/2004 Z. z. a preto ho nemožno stotožňovať s prijímaním uznesení podľa zákona o obecnom zriadení. Ústavný zákon je prameňom práva vyššej právnej sily ako zákon o obecnom zriadení a pomocou výkladových pravidiel Lex superior derogat legi inferiori dospejeme k záveru, že jeho aplikácia má prednosť. Z tohto dôvodu na rozhodnutie podľa ú. z. č. 357/2004 Z. z. nemožno aplikovať ustanovenia o pozastavení výkonu uznesení podľa zákona o obecnom zriadení. Napokon použitie tzv. sistačného práva aj na rozhodnutie podľa ú. z. 357/2004 nezodpovedá ani ratio legis ako prvku teleologického výkladu. Zákon o obecnom zriadení vymedzuje iba dva dôvody, kedy môže starosta pozastaviť výkon uznesenia zastupiteľstva, a to je pre obec zjavná nevýhodnosť alebo nezákonnosť uznesenia. Nemo iudex in sua causa (Nikto nemôže byť sudcom vo vlastnom spore) ako princíp kontinentálneho právneho poriadku nepripúšťa, aby osoba rozhodovala o porušení zákona sama voči sebe. Rozhodnutie podľa ú. z. 357/2004 Z. z. nemôže byť pre obec zjavne nevýhodné, a jeho zákonnosť posudzuje Ústavný súd SR, ako nezávislý orgán ochrany legality.»

9. V závere navrhovateľ dodal, že zotrváva na svojich návrhoch v plnom rozsahu a uplatnený nárok na náhradu trov konania rozširuje o náhradu úkonu právnej služby spočívajúceho vo vypracovaní stanoviska k vyjadreniu obecného zastupiteľstva.

II.

10. Podľa čl. 2 ods. 1 písm. o) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa tento ústavný zákon vzťahuje aj na funkcie starostov obcí.

11. Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1.

12. Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie,

a) či spĺňa podmienky nezlučiteľnosti výkonu funkcie verejného funkcionára s výkonom iných funkcií, zamestnaní alebo činností podľa čl. 5 ods. 1 a 2,

b) aké zamestnanie vykonáva v pracovnom pomere, obdobnom pracovnom vzťahu alebo štátnozamestnaneckom pomere a akú podnikateľskú činnosť vykonáva popri výkone funkcie verejného funkcionára,

c) aké má funkcie v štátnych orgánoch, v orgánoch územnej samosprávy, v orgánoch právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť a v orgánoch iných právnických osôb; taktiež uvedie, z ktorých uvádzaných funkcií má príjem, funkčné alebo iné požitky,

d) svoje príjmy dosiahnuté v uplynulom kalendárnom roku z výkonu funkcie verejného funkcionára a z výkonu iných funkcií, zamestnaní alebo činností, v ktorých vykonávaní verejný funkcionár pokračuje aj po ujatí sa výkonu funkcie verejného funkcionára,

e) svoje majetkové pomery a majetkové pomery manžela a neplnoletých detí, ktorí s ním žijú v domácnosti, vrátane osobných údajov v rozsahu titul, meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu.

13. Podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu k písomnému oznámeniu podľa odseku 1 verejný funkcionár priloží najneskôr do 30. apríla potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok.

14. Podľa čl. 7 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak je verejný funkcionár zvolený alebo vymenovaný do inej verejnej funkcie alebo je opätovne zvolený alebo vymenovaný do tej istej verejnej funkcie a podal v kalendárnom roku oznámenie podľa odseku 1, nie je povinný ho podať opätovne.

15. Podľa čl. 7 ods. 5 písm. a) prvej vety ústavného zákona o ochrane verejného záujmu oznámenie podľa odseku 1 podáva starosta obce komisii obecného zastupiteľstva.

16. Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p), t. j. aj vtedy, ak ide o starostu obce.

17. Podľa čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu orgán podľa odseku 1, t. j. obecné zastupiteľstvo rozhodne vo veci do 60 dní odo dňa začatia konania. Toto rozhodnutie doručí verejnému funkcionárovi, proti ktorému konanie smeruje, a tomu, na čí podnet sa koná. ... Rozhodnutie orgánu podľa odseku 1 písm. b) sa doručí aj starostovi obce alebo zástupcovi starostu obce, ak konanie smeruje proti starostovi...

18. Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

19. Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) až d) môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie

alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia na Ústavný súd Slovenskej republiky. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

20. Citované ustanovenie čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zakladá právomoc ústavného súdu rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na preskúmanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva. Podrobnosti o konaní v zmysle štvrtej vety citovaného čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu upravuje zákon o ústavnom súde v ustanoveniach § 73a a § 73b.

21. Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

22. Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom, rozhodnutie orgánu svojim uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

23. Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

24. Predmetom konania pred ústavným súdom je posúdenie námietok navrhovateľa vznesených proti napadnutému rozhodnutiu obecného zastupiteľstva. Navrhovateľ mu vyčíta predovšetkým to, že nespĺňa formálne náležitosti podľa čl. 9 ods. 13 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ani zákonné náležitosti výroku a jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti argumentuje, že skutkové zistenia obecného zastupiteľstva nie sú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konkretizované, a preto nie je dostatočne zrejmé, z akých dôvodov a dôkazov a v akej ich hodnotiacej väzbe bol ustálený skutkový stav veci,

z ktorého obecné zastupiteľstvo pri rozhodovaní v jeho veci vychádzalo. Okrem toho namieta, že obecné zastupiteľstvo sa v rozhodnutí absolútne nevysporiadalo s výškou uloženej pokuty, poukazuje na nedodržanie zákonnej lehoty 60 dní od začatia konania na vydanie rozhodnutia a napokon namieta neúčinné doručenie rozhodnutia.

25. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu (konkrétne čl. 9 a nasl.), v rámci ktorého príslušný orgán verejnej moci (čl. 9 ods. 1) v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich im predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona). Obecné zastupiteľstvo musí preto vykonať dokazovanie z úradnej povinnosti a na základe vykonaného dokazovania v potrebnom rozsahu konkretizovať, akú povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom verejný funkcionár nesplnil alebo porušil.

26. Predtým, ako ústavný súd pristúpi k posúdeniu, či sa dotknutý verejný funkcionár dopustil konania, ktoré je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, musí prioritne posúdiť, či je preskúmateľné (čo sa týka formy) samotné rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci (I. ÚS 356/08, II. ÚS 404/2014).

27. Z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti [čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)] taktiež vyplýva, že musí pri uplatňovaní svojej právomoci brať zreteľ aj na dodržiavanie procesných zásad zaručujúcich právo na spravodlivý proces garantované čl. 46 a nasledujúcich ústavy (IV. ÚS 1/07).

28. Zhrnúc uvedené možno uzavrieť, že ústavný súd v konaní (o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov) nemôže posúdiť, či sa dotknutý verejný funkcionár dopustil konania, ktoré je v rozpore s ústavným

zákonom o ochrane verejného záujmu, bez toho, aby najskôr posúdil, či je preskúmateľné (čo sa týka formy) samotné rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci (v danom prípade obecného zastupiteľstva).

29. Vo veci sp. zn. I. ÚS 356/08 už ústavný súd uviedol, že skutkové vymedzenie vytýkaného porušenia musí byť v rozhodnutí uvedené natoľko dostatočne a presne, aby ho nebolo možné dodatočne zamieňať za dôvod iný, ktorý v čase rozhodovania nebol „v hre“. Zároveň potom platí, že dodatočné (do)vysvetlenie skutočného dôvodu je právne bezvýznamné. Výrok rozhodnutia (o čom a ako rozhodol) tvorí jeho jadro, a preto musí byť zásadne presný, konkrétny a správny (III. ÚS 662/2014).

30. Aj čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyžaduje, aby výrok rozhodnutia obecného zastupiteľstva uviedol, v čom je konanie alebo opomenutie navrhovateľa v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

31. Aplikáciou uvedeného na prípad navrhovateľa ústavný súd konštatuje, že výrok napadnutého rozhodnutia vôbec neobsahuje tzv. skutkovú vetu, teda dostatočne konkrétny a nezameniteľný popis konania (alebo nekonania), ktoré sa navrhovateľovi kladie za vinu. Z výroku napadnutého rozhodnutia sa navrhovateľ a ani ústavný súd nedozvedel, aké (ne)konanie navrhovateľa považovalo obecné zastupiteľstvo za porušenie „*čl. 7 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.*“. Napadnuté rozhodnutie sa v dôsledku zistených nedostatkov dostáva do pozície nepreskúmateľnosti už na úrovni samotného výroku, čo je neprípustné. Vzhľadom na absenciu skutkovej vety bráni takto formulovaný výrok napadnutého rozhodnutia jednoznačnej identifikácii eventuálneho protiústavného skutku navrhovateľa. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že iba výrok rozhodnutia (enunciát) je právne záväzný. Akékoľvek (do)vysvetlenia obecného zastupiteľstva, či už v odôvodnení rozhodnutia, alebo v jeho vyjadrení k návrhu navrhovateľa sú z analyzovaného hľadiska irelevantné.

32. V nadväznosti na tento nedostatok ústavný súd zistil, že s výrokom rozhodnutia obecného zastupiteľstva nekorešponduje jeho odôvodnenie. Nie je totiž možné z neho jednoznačne ustáliť, či sa navrhovateľovi vytýka porušenie povinnosti vyplývajúcej z čl. 7

ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu z dôvodu, že k písomnému oznámeniu nepriložil potvrdenie o podanom daňovom priznaní alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré získal za predchádzajúci kalendárny rok (ako to vyplýva z výroku rozhodnutia), alebo či sa mu vytyka skutočnosť, že v oznámení, ktoré podal podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, uviedol na konkretizovaných stranách neúplné údaje (ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia).

33. Obecné zastupiteľstvo si tak podľa názoru ústavného súdu neujasnilo, či navrhovateľ podal neúplné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, alebo si nesplnil povinnosť v zmysle čl. 7 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a nepriložil k oznámeniu potvrdenie o podanom daňovom priznaní. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva, ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vnútorne rozporné, nespĺňa atribúty riadneho odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej moci a z pohľadu záverov v ňom uvedených je prejavom arbitrárneho prístupu obecného zastupiteľstva k rozhodovaniu v navrhovateľovej veci.

34. Ústavný súd neuzatvára, či si navrhovateľ riadne splnil povinnosť v zmysle čl. 7 ods. 1 a 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Vysporiadať sa s uvedeným bolo primárnou úlohou obecného zastupiteľstva s tým, že bolo jeho povinnosťou správne a v dostatočnom rozsahu zistiť skutkový stav veci, riadne sa zaoberať tvrdeniami navrhovateľa uvedenými v jeho vyjadrení z 11. marca 2016 a odôvodniť, na základe čoho dospelo k záveru o porušení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zo strany navrhovateľa.

35. Tým, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva nespĺňa z dôvodov už uvedených atribúty riadneho odôvodnenia, ústavný súd ako orgán verejnej moci povolaný až sekundárne zisťovať, či konanie verejného funkcionára bolo/nebolo v rozpore s ústavným zákonom (§ 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde), nemohol suplovať ústavným zákonom uloženú povinnosť obecného zastupiteľstva zisťovať a preukázať, že navrhovateľ nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo iným zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

36. Ďalšie námietky navrhovateľa prednesené v jeho návrhu ústavný súd nepovažoval za potrebné meritórne vyhodnotiť, pretože zistené nedostatky formulácie výroku i odôvodnenia napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva samy osebe postačujú na jeho zrušenie. Závery ústavného súdu o ďalších námietkach by tak nemali podstatný vplyv na zrušujúci výrok tohto nálezu.

37. Ústavou garantované základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy premietnuté pri ochrane práva do ustanoveného postupu vymedzeného podľa povahy veci príslušným procesným poriadkom (a v okolnostiach daného prípadu upravených v čl. 9 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu) je svojou povahou i významom základným predpokladom spravodlivého procesu, a preto zároveň predstavuje aj základnú podmienku ústavne konformného rozhodnutia.

38. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že v posudzovanom konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov neboli vo vzťahu k navrhovateľovi dodržané princípy spravodlivého procesu tým, že obecné zastupiteľstvo svoje rozhodnutie sformulovalo zmätočným a nepreskúmateľným spôsobom. Vzhľadom na to je potrebné napadnuté rozhodnutie považovať za rozporné s týmito ústavnými princípmi a ako také aj za arbitrárne.

39. Pretože ústavný súd je oprávnený iba potvrdiť alebo zrušiť rozhodnutie obecného zastupiteľstva z 1. marca 2017 (§ 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde), na základe zistených a uvedených skutočností ústavný súd zrušil toto rozhodnutie (bod 1 výroku tohto nálezu), pričom zároveň platí, že toto rozhodnutie je konečné (§ 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde).

III.

40. Navrhovateľ žiadal priznať proti obci [REDAKOVANÉ] náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktorú jeho právny zástupca vyčíslil sumou 468,51 €. Trovy právneho zastúpenia právny zástupca bližšie špecifikoval ako odmenu za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu a písomné stanovisko k vyjadreniu obecného zastupiteľstva). K takto vypočítanej sume odmeny prirátal zodpovedajúci režijný paušál.

41. Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

42. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

43. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania zistil, že uplatnená suma za tri úkony právnej služby je vyčíslená v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto boli trovy právneho zastúpenia priznané v požadovanej sume 3 x 147,33 €, k tomu 3 x režijný paušál 8,84 €, t. j. odmena advokáta za poskytnuté právne služby predstavuje celkovú sumu 468,51 € (bod 2 výroku nálezu).

44. Náhradu trov konania je obec [REDAKOVANÉ] povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

45. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia potrebné rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2017